

[Arbejdsministeren]

bejdsmarkedet, men vi er ikke parate til at medvirke ved et indgreb i det arbejdsretlige system, som et forbud mod eksklusivaftaler ville være. Vi opfatter det fortsat som et ensidigt angreb på de faglige organisationers muligheder i samfundet, som et ensidigt indgreb på aftalefriheden på arbejdsmarkedet, og derfor kan regeringen ikke give det lovede tilsagn.

Jeg skal i øvrigt henvise til de argumenter, jeg på regeringens vegne fremførte under behandlingen af selve lovforslaget, altså lovforslag nr. L 45, som vi har haft til tredje behandling her i dag, den redegørelse, jeg har givet for regeringens stilling ved både første behandling, anden behandling og tredje behandling af dette lovforslag.

Forhandling

Poul H. Møller (KrF):

Jeg må jo erkende, at det ikke kommer helt bag på mig, at arbejdsministeren ikke kunne være så velvillig, som jeg havde håbet på, men vi anser det, som jeg sagde før, for en meget væsentlig sag og må derfor bruge alle de parlamentariske midler, vi har. Derfor vil jeg tillade mig på vegne af venstre, det konservative folkeparti, fremskridtspartiet, retsforbundet og kristeligt folkeparti at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer regeringen til i begyndelsen af folketingsåret 1981-82 at fremsætte lovforslag, der bringer eksklusivaftaler til ophør og sikrer den enkelte erhvervsudøver aftalefrihed, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg skal bare ganske kort på socialdemokratiets vegne henvise til det, vi tidligere har fremført i debatten om eksklusivbestemmelser. Vi kan naturligvis ikke medvirke til vedtagelsen af et sådant forslag, og vi vil derfor stemme imod det dagsordensforslag, som er lagt frem her i dag.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, så står vi da i den underlige situation at skulle have en forespørgselsdebat, og ingen vil tilsyneladende gå op og tage ordet, fordi man godt er klar over, at denne forespørgselsdebat er inderligt overflødig. Men der er jo da kommet et dagsordensforslag, og jeg skal med det samme afvise bemeldte dagsordensforslag, det kan vi under ingen omstændigheder stemme for. Jeg vil nu alligevel bruge nogle ord på denne debat, selv om jeg i øvrigt skal henvise til, hvad der er sagt tidligere, både i dag og ved andre lejligheder, hvor vi har behandlet dette forslag.

Jeg har lyst til at sige, at argumentet, man har kørt frem med fra alle forslagsstillernes side, er, at man har stået som frihedens bannerfører, og det er især den enkeltes frihed, man har talt meget om. Så kigger man lidt tilbage og ser på et parti som f. eks. fremskridtspartiet, som slår sig op her som bannerfører for friheden. Det er det parti, som i dette folketing har fremsat forslag om, at arbejdsløse skal møde tidligt om morgenen, og man har rent faktisk stillet forslag om et rent slavemarked af arbejdsløse, som ikke vil kunne få understøttelse, hvis ikke de møder op hver evig eneste morgen. Det er frihedens bannerfører i dette tilfælde.

Vi kan tage de borgerlige partier, konservative og venstre, som vi ved har talt meget om friheden for den enkelte, men vi ved godt, at det, de mener, er friheden til at lade lønmodtagerne sejle deres egen sø og få så dårlige vilkår som overhovedet muligt.

Vi har hørt kristeligt folkeparti og set bemærkningerne til forslaget, der siger, at man ikke rigtig ved, hvad man taler om, og desuden ved vi, at det, det handler om fra kristeligt folkepartis side, er at få så mange som overhovedet muligt over i den kristelige fagforening, hvor både arbejdsgivere og arbejdstagere er sluttet sammen.

Vi har hørt retsforbundet, som også slår sig til riddere af denne sag, og vi har hørt, at det, de har draget ind i debatten, er tilskud til fagbevægelsens presse, tilskud til politiske partier. Det er der også andre partier der har været inde på, men især retsforbundet har været inde på dette. Hvad er det ret beset, man dér angriber? Det er den rettighed, folk i organisationer og i foreninger har til at bestemme, hvor de vil give tilskud, og hvor de